

Nedjelja, 10.04,2011 12:41CDT

Richard William Posner, Activist Post

Za vrijeme istraživanja na internetu, ponekad sam imao prilike naletiti na fascinante iako nepovezane informacije. Mala radost u životu koji svaki da postaje cve crnji i crnji.

Dok sam pregledavao stranicu na određenoj web stranici i čitao uradak važan za trenutačno istraživanje, primijetio sam naslov ili frazu sa linkom koji je vodio na drugu stranicu, koja me je zaintrigirala iako tada nije bila bitna. Vrlo često pregled nekog linka je bio čisto gubljenje vremena, ali ponekad sam bio tako namamljen da bih ostavio sve što sam dotad radio i potpuno bih se zadubio u novi tekst.

Samo pravi sretnik

U nekima od svojih djela i komentara ubacivao sam i pisanja drugih ljudi, po mom tadašnjem mišljenju, aludirao sam da je psihopatsko stanje ljudi koji traže dominaciju nad svim drugim ljudima rezultat genetskog odstupanja (aberracije). Tadašnja slutnja danas je, čini se, potpuno opravdana.

U jednom takvom komentaru iznio sam stanovište da se neprijateljski nastrojene radnje – predatorske, tiranske, bezočne, mogu primijetiti kod svih vladajućih, gornjih klasa ili elite iako nisu dominantne odlike među ljudima u cjelini i samo se manifestiraju u malom dijelu stanovništva. Također sam iznio svoje stanovište da naša istinska priroda ima naglasak na suradnji i da je naša inicijativna želja da pomažemo jedni drugima i da je velika većina ljudstva u stvari postala žrtva male grupe ljudi koji imaju genetski nedostatak.

Moj komentar:

Želio bih reći slijedeće: Ne prihvaćam da je ljudski moral, za većinu ljudi, baziran na mržnji, zavisti, pohlepi i samo interesu. U stvari, upravo suprotno, dobročinstvo, suradnja je odlika većine ljudi i to u stvari dozvoljava vrlo maloj, odvratne i za osjećaje uskraćene grupe koja vreba svoj većinski plijen, našu vrstu, kroz tisućljeća.

Volio bih biti u uvjerenju da će se ovaj negativna trend, eventualno, eliminirati samom evolucijom, pod uslovom da naša vrsta preživi dovoljno dugo za tako nešto. Ta mala grupa devijantnih individua izgleda kao parazit na tijelu ljudske vrste. Oni su uspjeli prenijeti, kakve god da imaju genetičke nedostatke, na generacije kroz prošlost. Oni mogu opstati samo ako postoji mnogo viša populacija zdravih, ubrojivih i u osnovi; dobrih ljudi koji su im potrebni da bi preživjeli. Nedavno sam pronašao određene vjerodostojne podatke koji podupiru moja stanovišta.

Totalitarizam i parazitski psihopati

Strategija psihopatskog opstanka

„Vidite ovako, evolucijski gledajući, psihopati ne bi trebali ni postojati. Kroz povijest se može vidjeti da su ljudi trebali surađivati i brinuti se jedan o drugom da bi tako sa potpomaganjem opstali i iznijeli na svijet novu generaciju koja će nastaviti te procese u društvu. Dinamika većine ljudstva je bazirana na pokušaju tih istih ljudi sa pokušaju iznaći rješenja za probleme na način koji je prihvatljiv većini tih istih ljudi, ili barem, doći do rješenja kroz interakciju od barem dvoje ljudi. Ovdje je najvažnije pitanje povjerenja. Netko ko izda vaše povjerenje je osoba s kojom ne možete živjeti ili raditi. Zbog toga, psihopati, koji su nepouzđani, bi odavno trebali biti izumrli. Ali tako stvari ne stoje. U stvari, čini se, kao da se psihopatija [pojačala i povećala](#) !“

Pa onda, kako tih par parazitskih, psihopatskih individua, koji nisu u stanju zadovoljiti svoje vlastite potrebe, kako mogu toliko dugo vremena prenositi svoje zaostale gene kroz tolike generacije? Kao što sam već iznio u mojem gornjem navodu, minorna manjina treba veliku „normalnu“ populaciju da bi osigurala svoj opstanak.

„Evolucijski psiholozi smatraju daje psihopatija nasljedna osobnost koja je evoluirala zahvaljujući slatkorječivim, prevarantskim individuama – kao manjina u većoj populaciji koja ima odliku da vjeruje ljudima – i tako su se psihopati uspješno razmnažali [bez ikakvog problema](#) .“

Iz istog izvora:

Drugi istraživači kao što je neuro znanstvenik R.J.R Balir sa Nacionalnog Instituta za Mentalno Zdravlje (NIMH National Institute of Mental Health) u Bethesda, Md., smatra da je psihopatija rezultat još uvijek nespecificiranog genetskog poremećaja. Naslijeđeni defekt uzrokuje smetnje u radu mozga i njegovim emocionalnim sustavom, a koji je centriran u Amigdali (Amigdala ili Corpus amygdaloideum (od grčke riječi za badem), u anatomiji je naziv za sklop žlijezda smješten u vrhu sljepoočnog režnja, po jedna sa svake strane mozga i smještenih bliže prednjoj strani glave. op. prev), strukturi specijaliziranoj (između ostalog) za percipiranje opasnih situacija.

Osobno, ne vidim nikakav konflikt između ova dva zaključka. Čine mi se kao da jedan drugog podrazumijevaju. Drugi navod nam daje izvor defekta dok prvi objašnjava kako su tako defektne individue uspjele preživjeti kroz stoljeća.

Vječiti paraziti

Postoje različiti primjeri o prirodi parazita koji su evoluirali na specifičnim vrstama. Ako vrsta domaćin izumre, to se dogodi i sa parazitom. Paraziti nisu sposobni opstati na ijednoj drugoj vrsti.

Neke vrste parazita su određene na samo jednu vrstu domaćina. Znači, da bi zaključili svoj životni ciklus, trebaju pronaći određenog domaćina. Ako bi ušli u drugu vrstu domaćina bili bi u nemogućnosti završiti svoj životni ciklus i umrli bi, sve se to u biti događa, a da domaćin [ne](#)

[treba liječenje](#)

Meni izgleda potpuno jasno da je odnos između psihopata i društva isti kao i u odnosu visoko specijaliziranih parazita i domaćina. To što psihopata operira izvan domaćina ne diskvalificira ga od odlike parazita. Običan komarac je bez sumnje parazit, kao i krpelji, pijavice i mnoge druge krvopije. Mislim da je ovaj aranžman između ljudi i ljudi specifičan barem po jednoj osnovi: znam da ne postoji ni jedan drugi primjer gdje domaćin i parazit, naoko, izgledaju kao pripadnici iste vrste.

Psihopat/parazit ne može opstati bez ne psihopatskog čovjeka, njegovog plijena. Treba potporu drugih ljudi, isto kao i mi normalni ljudi, ali nije u stanju funkcionirati kao dio grupe i surađivati sa ostatkom populacije. Niti može opstati sam po sebi unutar grupe sastavljene od samih psihopata. Iako su često jako inteligentni, vrlo često nemaju nikakvih sposobnosti ili vještina, već se oslanjaju na obmanu, zlonamjerna lukavstva, nemilosrdne samo interese pojačanim potpunim nedostatkom savjesti ili kajanja.

Jako lijepa stvar u ovom objašnjenju je da nam ukazuje zašto psihopati postoje, ali isto tako i zašto nismo svi psihopate. Da postoji samo mali broj psihopata, onda bi oni izlazili kao pobjednici iz konfrontacija samo sa dobrim ljudima. Ali da postoji mnogo psihopata, dobitci iz konfrontacije sa dobrim ljudima bi bili preplavljeni mnogim gubitcima od konfrontacije sa drugim psihopatima. U ravnoteži, imat ćemo i psihopate i dobre ljude sa strategijom koja će generirati potrebne rezultate, sa preciznim balansom je određena relativna nagrada iz različitih interakcija.

Pitanje stupnja jakosti

U ekstremnim slučajevima, psihopat će izazvati nevjerojatno nasilje da bi zadovoljio svoje potrebe. Na žalost, ovo nisu samo sporadični i rijetki slučajevi. Mogu biti specifične vrste, podgrupa, koja nije potpuno parazitska po nekim odlikama. U svakom slučaju, koliko god da su užasna njihova djela, nisu nimalo smrtonosni kao oni psihopati koji djeluju unutar sustava vlada i poslovanja, maskirani kao „agresivni,“ „ambiciozni,“ i „zdravo razumski“ prvo ligaši. Trenutno to izgleda kao nadmetanje bikova tj korporativnih psihopata, kako je to objasnio psiholog Paul Babiak u HRBovom uredu tj tvrtke za industrijsko savjetovanje, Hopewell Junction, N.Y. „Organizacije prolaze kroz velike promjene kao što su smanjenje broja zaposlenih ili spajanja, to sve osigurava kaotični atmosferu koju „zdravo razumski“ psihopati iskorištavaju,“ rekao je Babiak. „Ugodno zavaljeni brokeri na vlasti, manipuliraju suradnicima, zastrašuju niže radnike na njihovom putu prema uspjehu na korporativnoj ljestvici, krađući sve što se može ukrasti na svom putu.“

Ne okreću se svi psihopati ka nasilju. Visoko inteligentni ljudi sa psihopatskim osobnostima pronalaze plodno tlo u nenasilnim mogućnostima kao što su prevara i manipulacije drugih ljudi kao što stoji u [Porterovom pregledu](#) .

Razmjer parazita i domaćina mora biti u veliku korist domaćina, jer bi se cijela populacija domaćina mogla iskorijeniti i tako ostaviti parazite da gladuju do smrti, u slučaju da parazita ima previše. U prošlosti, kad su paraziti previše iscrpljivali populaciju ljudi, ti isti ljudi su se pokušali

osloboditi parazita, u pravilu to je značilo ponavljanje ciklusa krvavih revolucija kroz cijelu povijest. Evidentno je da eliminacija parazitske infestacije nije nikada bila potpuno uspješna.

Kako im je prijetilo izumiranje, psihopati su razvili velike vještine da bi nestali iz vidokruga. Stvorili su psiho kamuflažu određene vrste, dozvoljavajući parazitima da u određenom smislu imitiraju; tugu, zaprepaštenost ili bilo koje druge osjećaje koje psihopati ne posjeduju. Neki su uvijek našli načina da opstanu tako što su se pomiješali sa populacijom domaćina.

Bolest koja krivi inficirane

Najironičniji aspekti ovog stanja je kada svi ti paraziti koji isisavaju život iz ljudi, koji su se na ljudsku populaciju zakačili kao veliki, napuhani krpelji, su prvi koji će povikati: „ubojstvo, krvavo ubojstvo,“ ako netko iz populacije domaćina zatraži pomoć u teškim vremenima. Oni izražavaju gnjev i ogorčenje na bilo koju radnju, program ili ustanovu koje su koje mogu biti korisne ili od za opću dobrobit. Za te ljude oni će tvrditi da su plaćenici, lutalice i da takvi programi samo isisavaju društvo. Njihovo licemjerje je bez premca. Pretpostavljam da je to u paketu njihovih vještina.

Prognoze?

Bojim se da prilazimo točki u kojoj je parazit jako blizu da nadjača domaćina. Rekao sam prilazimo, jer mislim da nam je ostalo još uvijek malo vremena prije nego li prijeđemo Rubikon. Neman sumnje u to, da ako nastavimo pravcem kojim smo do sada, da to može značiti uništenje svih, uključujući i uništenje parazita.

Vlade svijeta, monolitne multi nacionalne korporacije i internacionalni bankarski karteli su preplavljeni psihopatima i to na najvećim instancijama vlasti. Njihova parazitska nestabilnost prijeti da proguta našu vrstu.

Uvijek sam se nadao i bio trajno uvjeren da će ljudska rasa evoluirati preko adolescentske čak i primitivne faze u kojoj smo do svi izgleda zapriječili.

Čini se da smo na pragu velikog tranzicijskog perioda. Izgleda da će to biti jako težak period, koji čak može i završiti našom ekstinkcijom.

Drugi mogući scenarij može završiti sa malim brojem ljudi koji će preživjeti i koji će se izdignuti iz ruševina, barem oslobođeni opresijskih gena te će tako moći izgraditi novi svijet i prvu pravu ljudsku civilizaciju.

Treći, najtužnije, najmogućniji scenarij je da se među malim brojem preživjelih ljudi nađu i dva tri psiho parazita, koji će se skriti među ljudima, i koji će čekati pravi trenutak da bi započeli cijeli ciklus iz početka.

Epilog

Trebalo bi se osloboditi što više nenormalnosti koje su napravile toliko puno štete, tako da se

Gaia (Zemlja) može zaliječiti.

Tako bi zasigurno bili uzeti neki životi, ali to bi osiguralo da se život nastavi, da više nikada ne bide zlobe ili mržnje.

Niti da smrt, pohlepa, požuda ili zavist vlada.

Bez ideologije, bez arogantne sigurnosti u pravdu koja nikada više ne bi donijela nepotrebnu patnju i smrt onima koji nisu izabrali taj isti bezočni put.

Bol, patnja i smrt će ostati ali bit će u službi samog života, bez razilaženja, predrasuda i neprijateljstva.

Život i smrt bi tako još jednom bili jednaki partneri.

Kada bi nestali oni koji favoriziraju smrt nad životom, ponovno bi se stvorio balans na Zemlji.

Nikada više smrt ne bi bila roba koja se prodaje za profit. Još jednom, ponavljam, to bi bila cijena da se nastavi život, ili bi je čak mogli nazvat i razmjenom za život.

I na kraju bi nastao mir.

Naprijed ljudi, radite što god možete gore.

Članak prenesen sa: <http://www.matrixworld-loviste.com/genetikatiranije.htm>

Originalni tekst možete pročitati [ovdje](#) .

Ovdje može biti Vaša reklama